

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie z zażalenia J. M.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Chełmie
zawartego w postanowieniu z dnia 15 marca 2024 r., sygn. akt VII Kp 65/24
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę o sygn. akt VII Kp 65/24 do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w
Janowie Lubelskim.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 marca 2024 r. Sąd Rejonowy w Chełmie w sprawie o sygn. akt VII Kp 65/24, wystąpił w trybie art. 37 § 1 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W części motywacyjnej rzeczzonej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że do przedmiotu rozpoznania niniejszej sprawy należy zażalenie wniesione przez J. M. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez Prezesa Sądu Rejonowego w Chełmie w okresie „*od 19 października 2023 r. nie później niż do dnia 11 listopada 2023 r.*” na szkodę interesu prywatnego J. M.. W tej sytuacji –

w ocenie wnioskodawcy – orzekanie w przedmiocie zażalenia przez Sąd Rejonowy w Chełmie mogłoby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości, ze względu na charakter relacji pomiędzy Prezesem Sądu Rejonowego w Chełmie a innymi sędziami orzekającymi w tym sądzie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji odnoszącej się do właściwości delegacyjnej (art. 37 § 1 k.p.k.) może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia. Zewnętrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących stwarzać zagrożenie formułowania racjonalnych opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2013 r., II KO 23/13, LEX nr 1317927; z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575; z dnia 5 marca 2024 r., III KO 23/24, LEX nr 3692800).

Przekładając powyższe wskazania na realia zaprezentowane w przedmiotowym wniosku, uznać należy, że rozpoznanie zażalenia J. M. przez Sąd Rejonowy w Chełmie – którego prezesem jest sędzia, któremu żalący imputuje popełnienie przestępstwa – może rodzić tak po stronie skarżącego, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji prawidłowego procedowania. Mimo braku rzeczywistych podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie rzeczowej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne, należy mieć na względzie, że odbiór społeczny często wymyka się ocenom racjonalnym, które w nakreślonych wyżej realiach mogłyby determinować przekonanie o stronniczym nastawieniu sądu wnioskującego. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie odwoławcze zostanie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Janowie Lubelskim.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[SOP]

[a!]